

[Handelsministeren.]

fremførte sidst, han havde Ordet, var saa vigtigt, at det egentlig er Umagen værd at give sig ind i en Diskussion paa ny med det ærede Medlem, men fordi jeg dog ikke vil have, at det ærede Medlem skal have den Opfattelse, at det, jeg sagde til ham, da jeg tidligere havde Ordet, var helt hen i Vejret. Det ærede Medlem har ikke forstaaet, hvad jeg sagde. Det er jo beklageligt. Nu haaber jeg, han forstaaer det, naar jeg gentager, hvad jeg sagde.

Jeg sagde, at private Vareudvekslinger ikke var velset i de respektive Lande hos de respektive Regeringer. Og det er rigtigt. Dertil sagde det ærede Medlem, at det kunde han godt forstaa, men det var Købmændene, der skulde klare de Vanskeligheder. Det var ikke noget, Regeringerne skulde blande sig i. Nu kan det være svært nok for det ærede Medlem at faa rigtigt Tag i og Hold paa de Forhold, der vedrører vort eget Land. Men naar det gælder Udlandet, saa kan det ikke nytte at have den Opfattelse, at det er Købmændene i det paagældende Land, der skal ordne Tingene, naar dette Lands Regering er af en anden Opfattelse. Og Forholdet er det, at de forskellige Landes Regeringer er mere eller mindre imod de private Vareudvekslinger. Nogle Landes Regeringer har positivt taget det Standpunkt, at de overhovedet ikke vil tillade saadanne. Det er, hvad jeg har sagt om den Ting, og det haaber jeg, det ærede Medlem nu kan forstaa.

Og saa har jeg endelig sagt, at disse private Vareudvekslinger var ikke altid reelle — reelle paa den Maade, at vi ved disse Vareudvekslinger fik en større Eksport. Jeg sagde, at jeg havde mere end eet Eksempel paa, at de paagældende private Vareudvekslere havde sikret sig paa deres Konto en Eksport, der allerede faktisk var foretaget af andre Firmaer. Resultatet blev altsaa, at vi fik ikke større Eksport, men vi fik paa Grund af den private Vareudveksling en større Import.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig, at det er lidt ved Siden af, naar det ærede Retsforbund taler om Regereri og ikke under nogen Form vil give Handelsministeren nogen Myndighed. Jeg siger, at det er noget urimeligt af det ærede Medlems Parti at stille sig paa det Standpunkt, naar henses til, hvad de har stillet op rent principielt. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har principalt stillet Forslag om, at det Lovforslag, vi her behandler, skal affattes paa den Maade, at vi har et Rigsdagsudvalg paa 8 Medlemmer,

og Nationalbanken skal ikke have Forpligtelse til at indløse sine Sedler med Guld, og Ministeren for Handel og Industri skal ifølge hans Forslag være bemyndiget til efter Samraad med Finansministeren paa Statens Vegne at slutte Overenskomst med Nationalbanken indeholdende de nærmere Vilkaar, under hvilke Banken kan erholde den Fritagelse for Forpligtelsen til at indløse Bankens Sedler med Guld og til at købe Guld, som der er Tale om. Men saa har det ærede Medlem ogsaa stillet Forslag om følgende:

„Retningslinierne for den Valutapolitik, der skal føres i Lovens Gyldighedstid, fastsættes under det fornødne Hensyn til indre og ydre økonomiske Tilstande efter Forhandling mellem Nationalbanken, Ministeren for Handel og Industri og Rigsdagens Valutaudvalg.“

Det vil altsaa sige, at det ærede Retsforbund i Virkeligheden giver Handelsministeren hele den Bemyndigelse, som der kan være Tale om i dette Forhold, og hvis man skulde gaa strengt til Værks og bryde sig fejl om, hvorvidt Rigsdagen vilde medvirke til det eller ikke, kunde jeg i Virkeligheden med denne Beføjelse, som det ærede Retsforbund her har stillet Forslag om at give mig, saa at sige handle, som jeg vilde, fordi alt kan lægges ind under Begrebet indre og ydre økonomiske Tilstande, som der skal tages Hensyn til. Det ærede Retsforbund er virkelig kommet galt af Sted med dette Ændringsforslag. Det er alt for megen Myndighed, det stiller Forslag om at give Handelsministeren, eftersom det er deres principale Mening, at Regereriet nu skal høre op.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Prieme, der paa ny har begyndt at tale om Importen fra Norge, at jeg vil ikke indlade mig paa at diskutere dette Spørgsmaal med det ærede Medlem. Jeg vil ikke indlade mig paa at diskutere Spørgsmaalet om Danmarks Stilling til de forskellige Lande. Jeg tror, at Forholdet er dette for det ærede Medlems Vedkommende, at han er fuldstændig uden Hemninger, naar det for ham gælder om at angribe det Importreguleringssystem, vi arbejder efter. Hvis ikke det var Tilfældet, vilde det ærede Medlem ikke, som han her har gjort nu — og gjort ogsaa ved anden Lejlighed —, have givet Udtryk for en Opfattelse, som kan blive anvendt af vedkommende fremmede Land mod Danmark. Jeg tror ikke, det ærede Medlem selv forstaaer, hvad det er, han giver sig til. Men han maa dog — jeg vil i alt Fald give ham det Raad — vogte sig